

[Einer Jensen.]

o. s. v. for alle Borgere i Samfundet, var det en Urimelighed at forhøje Byrderne med Hensyn til Kontingentbetaling for Arbejderne for at benytte disse Penge til Skattenedsættelser for dem, som havde Pligten og Evnen til at betale Skatter. Den højtærede Socialminister har allerede nævnt, og jeg gjorde det ogsaa, da jeg første Gang havde Ordet, Talen om, at Arbejderne ikke bærer deres Byrde af Udgifterne til Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Lige fra 1908 til 1918 kostede det 12—13 Kr. om Aaret at være Medlem af Arbejdsløsheds-kassen; det koster nu over 70 Kr., og hvis man tillige er Medlem af en Krisekasse, koster det 102—103 Kr. om Aaret.

Derfor er det ikke nogen som helst Grund for det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven til at tale om denne Kontingentnedsættelse, der finder Sted for Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmers Vedkommende. Det synes mig at være naturligt og rimeligt, at man ikke forøger Byrderne paa et Tidspunkt, hvor man forsøger at lette dem for alle andre Borgere, men det var det, der skete i 1927. Derfor er der aldeles ikke noget at være forbavset over, og jeg begriber ikke, at det ærede Medlem, som taler om at være en Hund efter Nedsættelser, ikke kunde unde Arbejdsløsheds-kasemedlemmerne en Nedsættelse paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte vedrørende Talen om, at man kan være Medlem af en Arbejdsløsheds-kasse uden at være Medlem af et Fagforbund, at det var en Fiktion, det kunde man ikke. Det ærede Medlem maa ikke kende Forholdene. I den Arbejdsløsheds-kasse, jeg har den Ære at repræsentere, har vi Aar og Dag haft 180 Medlemmer, der ikke var Medlemmer af „Keramisk Forbund“, saa det er ikke en Fiktion, det er noget, der har bestaaet.

Det ærede Medlem talte ligeledes om, at Fagforbundenes Ledelse og Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse er saa nøje sammenfiltret, at det er umuligt at være Medlem det ene Sted uden at være det andet Sted. Jeg maa henvise til, at i Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse, der repræsenterer næsten en Trediedel af samtlige Arbejdsløsheds-kasemedlemmer, er Formanden, Næstformanden, Hovedkassereren o. s. v. kun Formand o. s. v. for Arbejdsløsheds-kassen og har intet med Fagforbundet at gøre. Der er ikke noget i Vejen for, at Ledelsen kan være den samme, men der er intet, der giver Anledning til at benytte

Bemærkningen om, at Ledelsen er sammenfiltret og ikke kan skilles ad.

Naar man i mangfoldige Tilfælde forener Stillingerne, er det et Spørgsmaal om Økonomi, og jeg kan helt og fuldt underskrive, hvad det ærede Medlem Hr. Krag for et Par Aar siden som Indenrigsminister belærte det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om, at Arbejdsløsheds-kasserne administrerer meget billigt. Men det kan de kun gøre ved at benytte den Fremgangsmaade, at Arbejdsløsheds-kasserne og Forbundene i de Tilfælde, hvor det lader sig gøre af Hensyn til Arbejdet, forener Ledelserne i den samme Person eller de samme Personer.

Det er altsaa en rent praktisk Foranstaltning, en økonomisk Foranstaltning, hvor Arbejdet ikke er af en Størrelse som f. Eks. hos Arbejdsmændene, for der lader det sig ikke gøre. Der kan ikke være Tale om Sammenfiltrering her, og det ærede Medlems Udtalelse maa bero paa manglende Kendskab til Forholdene, som de er.

Endvidere gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Oprettelse af Landskasser af Arbejdere for flere Fag og beklagede, at den gældende Bestemmelse var gaaet ud af det foreliggende Forslag. Jeg vil herom gerne sige, at det jo ikke har vist sig at have megen Betydning, men det kunde friste Medlemmer, som staaer i fast Arbejde med et godt Udbytte, til at løbe sammen og oprette en Arbejdsløsheds-kasse, hvor Risikoen for Arbejdsløshed er saa ringe, at man kan nøjes med et ganske lille Kontingent. Ved Behandlingen af Loven i 1927 sagde jeg: Heldigvis er Kammeratskabet indenfor de danske Arbejdere saa stort, at jeg ikke tror paa, at det vil have nogen væsentlig Betydning. Det har Tiden jo ogsaa vist, men saa synes jeg, det er unødvendigt og urimeligt at opretholde denne Bestemmelse, som ingen Betydning har.

Dernæst talte det ærede Medlem om, at naar en Arbejder, der havde faaet Løfte om Arbejde, henvendte sig til sin Arbejdsløsheds-kasse eller den Kasse, under hvis Omraade han skulde arbejde, saa blev han afvist. Nej, det tror jeg ikke, jeg har i alt Fald ikke hørt det, thi dette at faa Løfte om Arbejde vil sige at faa Arbejde, og enhver, der har Arbejde, kan blive optaget i den Arbejdsløsheds-kasse, hvis Omraade dette Arbejde falder ind under, saa Talen om, at man maa henvende sig her og dér forgæves og derfor ikke kan komme i Arbejde, kan kun være Talemaader, jeg har i alt Fald aldrig hørt om den Fremgangsmaade.